

Sygn. akt VI U 2015/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant – st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 30 kwietnia 2013 r. znak: (...)

w sprawie: M. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o dodatek pielęgnacyjny

oddala odwołanie.

Sygn. Akt VIU 2015/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., po rozpoznaniu wniosku M. K. z dnia 28 lutego 2013 roku, o świadczenie, o dodatek pielęgnacyjny, odmówił przyznania wnioskodawczyni dodatku pielęgnacyjnego od 1 lutego 2013 roku. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji, albo ukończyła 75 lat życia. W związku ze złożoną dokumentacją komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 26 kwietnia 2013 roku orzekła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Dlatego organ rentowy wskazał, iż nie spełniła ona warunków nabycia prawa do świadczenia wskazanych w artykule 75 Ustawy emerytalnej, Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania jej prawa do dodatku pielęgnacyjnego. Ubezpieczona twierdziła, iż stan jej zdrowia uzasadnia przyznania jej dochodzonego świadczenia, gdyż jest ona niezdolna do samodzielnej egzystencji. Na co dzień wymaga, bowiem stałej opieki i pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb, a stan jej zdrowia potwierdzają wyniki badań i dokumentacja medyczna. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczona urodzona (...) złożyła w dniu 28 lutego 2013 roku, data stempla pocztowego na kopercie zawierającej wniosek o świadczenie, wniosek o przyznanie jej dodatku pielęgnacyjnego. Orzeczeniem z dnia 29 marca 2013 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Po rozpoznaniu sprzeciwu ubezpieczonej od tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 26 kwietnia 2013 roku, także ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Organ rentowy opierając się na orzeczeniu

komisji lekarskiej ZUS wydał decyzję z dnia 30 kwietnia 2013 roku odmawiającej przyznania ubezpieczonej prawa do dodatku pielęgnacyjnego od 1 lutego 2013 roku. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego, opierającego się na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych neurologa, ortopedy, alergologa i internisty. W opinii z dnia 21 listopada 2013 roku, karta 13 i 14 akt sprawy, biegli sądowi rozpoznali u ubezpieczonej zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową stawów z martwicą głowy kości udowej prawej, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z wielopoziomą dyskopatią piersiową i lędźwiową, przewlekły zespół bólowy piersiowo lędźwiowy objawowisk..., objawowy z okresami zaostrzeń, astmę oskrzelową i otyłość. Po przeprowadzonych badaniach sądowo-lekarskich i zapoznaniu się z dokumentacją znajdującą się w aktach sprawy, w aktach organu rentowego oraz dostarczoną przez ubezpieczoną, biegli sądowi ustalili, iż stan zdrowia ubezpieczonej czyni ją nadal trwale i całkowicie niezdolną do pracy, ale zdolną do samodzielnej egzystencji. Przyczyną stwierdzonej całkowitej niezdolności do pracy jest zaawansowana choroba zwyrodnieniowa stawów z martwicą głowy kości udowej prawej, choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa z wielopoziomą dyskopatią piersiową i lędźwiową, przewlekły zespół bólowy piersiowo lędźwiowy objawowy z okresami zaostrzeń, astma oskrzelowa. Schorzenia te skutkują, zdaniem biegłych u orzekanej, ograniczeniem ruchomości stawów biodrowych i kręgosłupa, przewlekłym zespołem bólowym piersiowo lędźwiowym, zaburzeniami chodu, porusza się o kulach łokciowych i oczekuje na zabieg wszczepienia endoprotezy stawu biodrowego, okresową dusznością, obniżeniem tolerancji wysiłku fizycznego. Powyższe schorzenia powodują nadal u orzekanej znaczne upośledzenie sprawności psychofizycznej ustroju i całkowitą niezdolność do pracy, ale w ocenie biegłych nie powodują niezdolności do samodzielnej egzystencji i konieczności stałej pomocy osoby drugiej dla zaspokajania podstawowych potrzeb dnia codziennego. Biegli sądowi podzielili orzeczenia lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS, co do orzeczonej niezdolności do pracy i czasu jej powstania nie uznając ubezpieczonej za niezdolną do samodzielnej egzystencji. Zastrzeżenia do tej opinii zgłosiła ubezpieczona w piśmie procesowym z 7 lutego 2014 roku, karta 26. W swoich zastrzeżeniach ubezpieczona powoływała się na schorzenia, na które cierpi, w szczególności stawów biodrowych, zniekształcenie kości udowej, martwicę kości udowej, zmiany w stawie biodrowym lewym. Powoływała się też na konsultację biegłego reumatologa, z której wynika, że jest, że ma całkowite zniesione ruchy rotacyjne w obu stawach biodrowych. Natomiast z konsultacji biegłego ortopedy wynikało, że martwica głowy kości udowej prawej z rozległymi zmianami zwyrodnieniowymi występuje obecnie u niej i co powoduje konieczność używania kul przy poruszaniu się. W opinii uzupełniającej z dnia 8 kwietnia 2014 roku, biegli sądowi rozpoznając u ubezpieczonej schorzenia takie jak w opinii głównej wskazali, iż w przypadku ubezpieczonej zasadniczym schorzeniem utrudniającym swobodne poruszanie się, jest zaawansowana choroba zwyrodnieniowa stawu z martwicą, z martwicą głowy kości udowej prawej oraz chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa z wielopoziomą dyskopatią piersiową i lędźwiową. Ubezpieczona została zakwalifikowana do leczenia operacyjnego stawu biodrowego, który to zabieg prawdopodobnie przyniesie poprawę wydolności chodu. Obecnie jednak s, to schorzenie powoduje, że ubezpieczona ma pewne ograniczenia w poruszaniu się i jest zmuszona do korzystania z kul łokciowych. Jednak ten stan nie doprowadził do bezradności i braku możliwości osobistego załatwienia większości czynności dnia codziennego, w tym robienia zakupów, wychodzenia z domu w sprawach urzędowych, podróżowania. Biegli wskazali, że faktem jest, iż stan jej zdrowia stwarza trudności przy wykonywaniu niektórych czynności, w tym toalety całego ciała, co zostało odnotowane przez organ rentowy. W tym zakresie konieczna może być pomoc osób drugich, bądź skorzystanie z udogodnień technicznych. Jednak ostatecznie biegli podtrzymali swoją opinię, co do tego, iż ubezpieczona jest zdolna do samodzielnej egzystencji. Zastrzeżenia do tej opinii zgłosiła także ubezpieczona w piśmie procesowym z 1 czerwca 2014 roku wskazując, że nie zgadza się z zawartymi w opinii uzupełniającej z 8 kwietnia 2014 roku stwierdzeniami, iż jest zdolna do samodzielnej egzystencji. Ubezpieczona podnosiła, że biegli nadal nie odpowiedzieli jak w takim stanie zdrowia ubezpieczonej wyobrażają sobie wykonywanie czynności dnia powszedniego. I w ocen... i w ocenie ubezpieczonej wnioski ich opinii są sprzeczne z ustalonym stanem zdrowia ubezpieczonej. Ubezpieczona podnosiła, że od 2012 roku takie czynności dnia codziennego jak ubieranie, sprząatanie, zakupy, gotowanie, pranie, zastępstwo w sprawach urzędowych załatwiane są przez osobę trzecią. Ponieważ we wskazanym zakresie opinia biegłych niewiele różni się od poprzedniej, nie jest zgodna ze stanem faktycznym, ubezpieczona prosiła o przeprowadzenie dowodu z opinii nowego zespołu. Sąd Okręgowy uwzględniając wniosek ubezpieczonej, dopuścił dowód z opinii drugiego zespołu biegłych w składzie neura..., neurolog, ortopeda, alergolog, internista. Pisemną opinię z dnia 30 października 2014 roku wydali tylko internista, reumatolog i neurolog z tego względu, iż jak wyjaśnili biegli sądowi ubezpieczona nie zgłosiła się do badania przez biegłego pulmonologa i ortopedę. Biegli sądowi

drugiego zespołu rozpoznali u ubezpieczonej zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych, zwłaszcza prawego, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z dyskopatią piersiową i lędźwiową, z zespołem bólowym piersiowym i LS przewlekłym, astmę oskrzelową i otyłość. Zdaniem biegłych sądowych ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy, jednak nie stwierdzają oni niezdolności do samodzielnej egzystencji i zgodzili się z orzeczeniami lekarza orzecznika ZUS, komisji lekarskiej ZUS i opinią pierwszego zespołu biegłych. Po... Zgadając się także z uzasadnieniem opinii pierwszego zespołu biegłych. Zastrzeżenia do tej opinii zgłosiła ubezpieczona, podtrzymując dotychczasowe stanowisko procesowe, pismo karta dwa..., 69 akt sprawy. Sąd Okręgowy mając na względzie usprawiedliwienie zgłoszone przez M. K. w piśmie procesowym z 10 marca 2015 roku, karta 77, w którym nie stawiała się ona na badanie przez ortopedę i alergologa, pulmonologa, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego alergologa, który miał przebadać ubezpieczoną w miejscu jej zamieszkania. Jednak z w dniu wyznaczonego badania biegła sądowa B. K. stawiała się w miejscu zamieszkania ubezpieczonej i nie została przez nią wpuszczona w celu jej przebadania. Wyjaśnienie biegłej, karta 112 akt sprawy. Sąd Okręgowy pominął także dowód z opinii ortopedy, drugiego ortopedy, albowiem ubezpieczona twierdziła, że nie jest w stanie stawić się na badanie. W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazywał, iż ubezpieczona jest zdolna do samodzielnej egzystencji. Spór w niniejszej sprawie dotyczył spełnienia przez nią przesłanek wskazanych w artykułe 75 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z tym przepisem dodatek pielęgnacyjny, artykuł 75 ustęp 1, dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia. Z zastrzeżeniem ustępu 4, który w niniejszej sprawie nie wyz..., nia ma zastosowania. Opinie dwóch zespołów biegłych sądowych dawały jednoznaczny wniosek dla dokona..., dawały jednoznaczną podstawę dla dokonania ustalenia, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Biegli sądowi pierwszego zespołu wyjaśnili, iż ubezpieczona porusza się o kulach wprawdzie, ale jest w stanie załatwiać podstawowe potrzeby dnia codziennego takie jak robienie zakupów, wychodzenie z domu w sprawach urzędowych, podróżowanie, co wynika z opinii głównej i opinii uzupełniającej pierwszego zespołu. Biegli wydali swoją opinię korzystając ze specjalistycznej wiedzy medycznej z tych dziedzin medycyny, które są adekwatne do schorzeń, na które cierpi ubezpieczona. Podkreślić należy, iż opinia pierwszego zespołu została w pełni podzielona także przez biegłych orzekających w ramach drugiego zespołu, a więc internistę, reumatologa i specjalistę neurologa. Nie ulega wątpliwości, iż stan zdrowia ubezpieczonej czyni ją całkowicie niezdolną do pracy. Tym niemniej nie jest ona niezdolna do samodzielnej egzystencji, co wyklucza przyznanie jej, do kogo..., dochodzonego świadczenia. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonej, gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia w artykułe 75 ustępie 1 Ustawy emerytalno rentowej. Sąd Okręgowy nie uwzględnił także wniosku dowodowego o przesłuchanie świadka A. P. [f] z uwagi na to, iż stan zdrowia ubezpieczonej powinni oceniać w niniejszej sprawie biegli sądowi wypowiadając się, co do szczegółów medycznych i analizy medycznej stanu zdrowia ubezpieczonej. I decydującym dowodem w niniejszej sprawie były opinie biegłych. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.